

lønnede indenfor disse Kommuner. Jeg tror derfor, at det, det ærede Medlem før sagde, aldeles ikke kan gælde for Byerne; tværtimod vil jeg tro, at det vilde være fornuftigt og rigtigt, om der just i de nedad-gaaende Tider foregik en Forskydning i modsat Retning, bort fra Indkomsts-katten og over til Skat paa fast Ejendom. Men det, det Forslag, som er forelagt af den højt-ærede Indenrigsminister, tager Sigte paa, er jo netop disse to Ting: at give Landkommunerne et mere retfærdigt Grundlag til Fordeling af de store Skatter, der i vore Landkommuner udskrives i Forn af Skat paa fast Ejendom, og at give vore Bykommuner det samme retfærdige Grundlag, samtidig med at de faar Tilladelse til at aflaste nogle af de høje personlige Skatter, vi har nu, og føre noget mere af Skattebeløbet over til Skat paa fast Ejendom.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, og ogsaa jeg vil udtale Ønsket om, at det maa lykkes at faa det færdigbehandlet i denne Samling, saa det kan blive til Lov. Det er ikke en Drøftelse af Teorier og Principer, vi trænger til, men vi trænger til at faa en praktisk Lov.

Aksel Jensen: Jeg havde i Fjor Lejlighed til at udtale mig udførligt om den kommunale Grundskyldbeskatning, og det er ikke min Hensigt at gentage, hvad jeg sagde den Gang, men jeg vil gerne have Lov til at fremsætte nogle supplerende Bemærkninger og at sige lidt i Anledning af det nye Klædebon, som det foreliggende Forslag fremtræder i. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Henningsen, der nu havde Ordet, mente, at dette var et Forslag, der uden videre kunde gaa til Udvalgsbehandling igen, men efter min Mening er det et saa vigtigt Forslag, at der nok kan være Grund til at faa en grundig Drøftelse af de store Problemer, der her er til Debat.

Det, jeg særlig pegede paa i Fjor, var den mægtige Stigning, der havde været i Beskatningen paa fast Ejendom. Jeg fremhævede i Fjor stærkt Ønskeligheden af, at vi kom til en Reduktion af Beskatningen paa fast Ejendom, og naar vi ser paa Udviklingen, som den siden har formet sig, synes jeg, den er gaaet i en saadan Retning, og at vort Erhvervsliv nu er inde i saa store økonomiske Vanskelighededer, at man fra Statens og Lovgivningsmagtens Side bør tage størst muligt Hensyn til den erhvervsøkonomiske Stilling, vi befinder os i, saaledes at man bestræber sig for at begrænse Udgifterne saa meget som muligt, for at ikke den Byrde, som Erhvervslivet skal bære i

Form af Skatter, bliver saa tyngende, at det efterhaanden ikke vil være i Stand til at bære den. Naar vi ser paa det danske Landbrugs Stilling, synes jeg ikke, Forholdene ligger saaledes, at Tiden nu er inde til, at man gaar til en saadan Ændring i vor Beskatning, som vil betyde en yderligere Forøgelse af Skatten paa Jord og en Reduktion af Skatten paa Bygninger, eller hvilke andre Lempelser man nu vil give. Det er ikke, fordi jeg vil beklage mig over det danske Landbrugs Stilling, men det er dog en Kendsgerning, at Landbruget i den senere Tid har arbejdet og arbejder med betydeligt Tab, og hvis ikke Forholdene bedrer sig i Løbet af kortere Tid, er jeg ikke i Tvivl om, at der er adskillige af dem, der nu arbejder indenfor Landbruget, der vil faa vanskeligt ved at klare deres Forpligtelser, vanskeligt ved at ride Stormen af. Derfor mener jeg, at vi fra den danske Rigsdags Side bør gøre, hvad vi kan for at give dem Lempelser i deres Skattebyrde. Og derfor vil jeg gerne spørge, om det under en saadan økonomisk Stilling virkelig kan siges at være det rette Tidspunkt til at foretage en Omordning af vor Beskatning, som lægger en større Skattebyrde paa Jorden og derigennem paa Landbruget. Thi det er givet, at i jo højere Grad man gaar Grundskyldsvejen, i desto højere Grad vil Skatten blive lagt over paa Landbruget. Da Landbruget procentvis har en meget højere Jordværdi end Byejeendomme, Ejendomme i Stationsbyer og lignende, vil der foregaa en Forskydning af Skattebyrderne fra Byejeendomme over paa Landbruget.

Nu ved jeg nok, at det Spørgsmaal: om det er retfærdigt at vælte mere Skat over paa Jorden, besvares ret forskelligt af dette høje Tings Medlemmer. Nogle Medlemmer mener, som vi hørte før, at fordi Bygninger er udsat for Slid og Ælde, skulde der foretages en Reduktion i Beskatningen af dem, medens det samme ikke skulde ske for Jordværdien. Overfor dette vil jeg gerne have, at man foretager en Undersøgelse af, hvilke Udgifter Kommunerne har. Hvis man f. Eks. tager to Kommuner, som begge for 20 Aar siden var rene Landbrugskommuner, og ser paa de samme Kommuner den Dag i Dag, har den ene maaske bevaret sin Karakter som ren Landbrugskommune, medens den anden nu er blevet Stationskommune med en stor bymæssig Bebyggelse. Man vil tillige se, at Skatterne er steget ganske overordentligt i Stationskommunen; Udgifterne til Skolevæsenet, til social Forsorg, til Medicinalvæsen o. s. v. stiger stadigt og stærkt,